

Žijte přítomností!

Pozorujeme-li lidi, tak nacházíme různé skupiny. Jedna část žije výhradně v minulosti. To znamená, že začíná chápat teprve potom, když něco je již pryč. Tak dochází k tomu, že se neumí správně radovat z něčeho probíhajícího ani necítí celou závažnost věci. Začínají o tom mluvit, o tom bájit nebo toho litovat teprve dodatečně. A v tomto trvalém mluvení pouze o minulosti, libování si v ní nebo jejím litování neustále přehlížejí nové současné události. Teprve když tyto zestárly a minuly, teprve pak je začínají hodnotit.

Jiná část zase žije v budoucnosti. Přejí si a doufají vždy jen v něco z budoucnosti a zapomínají při tom, že přítomnost jim má tak mnoho co nabídnout, a zapomínají se také pohnout tak, aby se jejich mnohé sny o budoucnosti mohly také stát skutečností.

Obě skupiny, k nimž patří největší část lidí, jako by ve skutečnosti na zemi vůbec nežily. Promarnily svůj pozemský čas.

Jsou také lidé, kteří při zvolání: „Žijte přítomností“ to budou chápat jako něco zcela falešného; třeba, že tím chci pobídnout k vychutnání a užití si každého okamžiku, podnícení k jakémusi lehkovážnému životu. Je přece dosti těch, kteří se tomuto způsobu přisvědčujíce nesmyslně potácejí životem.

Žádám sice tímto zvoláním bezvýhradné využití každé minuty, avšak **vnitřně**, ne povrchně a ne pouze zevně. Každá hodina přítomnosti se musí pro člověka stát skutečným prožitím! Utrpení, tak jako i radost. Má být s celými svými smysly,

myšlením a s cítěním otevřen každé přítomnosti a tím být **bdělým**. Jen **tak** má prospěch z pozemského bytí, který je mu v něm předurčen. Ani v myšlenkách na minulost, ani ve snění o budoucnosti nemůže najít skutečné prožití, aby bylo tak silné, že by jeho duchu vtisklo pečeť, kterou s sebou bere jako zisk na onen svět.

Nežije-li přítomností, tak nemůže také **uzrávat**, neboť zrání závisí jen na prožití.

Neprožíval-li v sobě v pozemském bytí vždy **přítomnost**, tak se vrací zpět prázdný a musí takto promeškaný čas projít ještě jednou, protože při tom nebyl bdělý a nic si prožitím neosvojil.

Pozemský život je v celém bytí člověka jako stupeň, který je tak velký, že ho člověk nemůže přeskočit. Nepostaví-li svou nohu na tento stupeň pevně a jistě, tak je mu zcela nemožné vystoupit na další; neboť ten předcházející k tomu potřebuje jako základ. Když si člověk představí celé své bytí od této země až zpět ke Světlu ve stupních vedoucích vzhůru, tak si tím musí ujasnit, že k dalšímu stupni může pouze tehdy, když je ten předcházející správně naplněn a pevně na něm stojí. Lze to dokonce vyjádřit ještě důrazněji: Teprve z úplného, bezpodmínečného naplnění stupně, který právě prožívá, může se vyvinout stupeň nejbližší vyšší. Nenaplní-li člověk prožitím, které mu slouží jedině ke zrání, stupeň, na kterém se nachází, tak mu nový stupeň nebude viditelný, protože k němu potřebuje prožití stupně předchozího. Jen s výzbrojí tohoto prožití obdrží sílu rozpoznat nejbližší, vyšší stupeň a vystoupit na něj.

Tak jde to dál, od stupně ke stupni. Pokud chce hledět **jen**

k vysokým cílům a nedbá-li správně na jednotlivé stupně, které ho tam vedou, tak cíle nikdy nedosáhne. Stupně, které si ke vzestupu musí vystavět sám, byly by pak příliš nedbalé a také příliš lehké a při pokusu vystoupit vzhůru by se zřítily.

Tomuto nebezpečí je však zabráněno přirozeným děním tak, že se nejbližší stupeň může rozvinout jen v úplném naplnění stupně přítomného. Kdo tedy nechce půl svého bytí zůstat stát na jednom stupni a opět se na něj vracet, ten ať se nutí k tomu, aby patřil neustále přítomnosti, správně ji v sobě pochopil, prožil, a tím z ní měl duchovní užitek.

Nebude mu při tom chybět také pozemský zisk; neboť jeho první výhodou z toho je, že nebude očekávat od lidí a doby nic jiného, než mu **skutečně** mohou dát! Proto nebude nikdy zklamán a právě tak bude v harmonii s okolím.

Nese-li však v sobě jen minulost a budoucí snění, tak se ve svém očekávání velmi lehce odchýlí z rámce své přítomnosti a musí se tím ocitnout s přítomností v nesouladu, čímž utrpí **nejen on**, nýbrž i **jeho nejbližší okolí**. Ovšem že má také myslet na minulost, aby z ní vytěžil poučení, a také snít o budoucnosti, aby obdržel pobídku, avšak **žít** má s plným vědomím jen v přítomnosti!